

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XV NIEDZIELA ZWYKŁA 14.07.2024 - NUMER 23/2024(1223)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

EWANGELIA Mk 6, 7-13

Słowa Ewangelii według św. Mateusza

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi i przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosię. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejcie dwóch sukien!» I mówił do nich: «Gdy do jakiegoś domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakimś miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich!» Oni więc wyszli i wzywali do nawracania się. Wyrzucali też wiele złych duchów, a wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali.

Komentarz Dobrej Nowiny

Po spędzeniu pewnego czasu z Jezusem, Dwunastu zostaje rozesłanych w celu głoszenia Ewangelii. Tę misję należy rozumieć jako zapowiedź posłania ich do wszystkich narodów, a także jako następstwo tego, co głosił Chrystus. Pewne cechy są wspólne dla wszystkich tych fragmentów. Tak, jak Jezus, który przemierza drogi, odwiedzając różne wioski i nauczając, apostołowie nie powinni pozostawać w jednym miejscu, tylko iść z miejsca na miejsce. Podobnie jak Chrystus, będą oni budzić różne reakcje: jedni ich przyjmą, a inni odrzucą. Również apostołowie otrzymują władzę, jaką Jezus ma nad duchami nieczystymi. Poza tym podkreślone jest oderwanie od wszystkich rzeczy. „Tak wielka powinna być ufność pokładana w Bogu przez tego, kto naucza, że musi być on pewien, iż nie zabraknie mu tego, co konieczne do życia, choćby sam nie mógł sobie tego zapewnić; nie powinien bowiem osłabiać swojego zaangażowania w sprawy wieczne, gdy zajmuje się doczesnymi” (św. Beda).

SZLAK KOŚCIOŁÓW DREWNIANYCH

WOKÓŁ PUSZCZY ZIELONKI – WIERZENICA i UZARZEWO – gm. SWARZĘDZ

W tym tygodniu odwiedzimy Wierzenicę i Uzarszewo.

Wierzenica położona ok. 14 km od Poznania. To tam znajduje się kościół p.w. św. Mikołaja, najstarszy w gminie Swarzędz i jak podają źródła (m.in. strona Kościoła, jeden z 10 najstarszych w Wielkopolsce).

Parafia wierzenicka istnieje od XIII wieku, a kościół św. Mikołaja od XVI wieku. Najstarsza jego część – prezbiterium i nawa powstały w 1589r.

Wnętrze kościoła, jak i sam kościół to zabytki. Wymieńmy choćby wizerunek patrona świątyni pochodzący z przełomu XVII i XVIII wieku, czy barokowy ołtarz główny, po środku którego znajduje się obraz Matki Boskiej Wierzenińskiej z ciekawym na nim napisem fundacyjnym: „Na kościół wierzenicki ten obras sprawiono za Bartłomieja z Klecka Boga by proszono. Kłodziej był, na karczmie mieszkał tu lat kilka przed śmiercią na tę sztukę oddał parę bydlka.”

W drugiej połowie XIX w. opiekunem kościoła został hr. August Cieszkowski herbu Dołęga (1814-1894), filozof, ekonomista i działacz narodowy (jeden z założycieli Ligi Narodowej Polskiej, współtwórca i prezes Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk), jak również przyjaciel jednego z naszych wieszczów – Zygmunta Krasińskiego. Rozmowy pomiędzy nimi, jak i innymi zapraszonymi osobami nazywane były Wierzeniczniami. Nazwę tę przyjęło parafialne pismo wydawane od 2011r.

W kościele znajduje się mauzoleum rodziny Cieszkowskich, z interesującym nagrobkiem filozofa Augusta Cieszkowskiego, wykonanym w XIX w. wg projektu Teofila Lenartowicza. Uwagę przyciągają drzwi brązowe odlane w warsztacie we Florencji, które otrzymały nagrodę na Wystawie Światowej w Wiedniu w 1873r. Listwa między skrzydłami to wykład modlitwy „Ojciec Nasz” zamknięty w dziewięciu scenach. Budowę mauzoleum ukończono w latach 30 XX w.

Niezależnie od zabytkowego charakteru świątyni, jej położenie na wzgórzu pozwala na ogląd okolicy i dwór Cieszkowskich, który obecnie pozostaje w prywatnych rękach.

Drugie z miejsc to Uzarszewo położone ok. 22 km od Poznania. Wieś leży na skarpie doliny rzeczki Cybiny. Dzieje wsi sięgają czasów pogańskich. Odkryto tu ślady obecności człowieka z czasów mezolitu oraz pozostałości osad neolitycznych.

Źródła opisujące historię parafii odwołują się do XII wieku. Wówczas powstał kościół z Fundacji Królewskiej. Kościół ten został rozebrany w 1749r. i w tym samym roku Felicjan Niepruszewski wybudował nową świątynię o konstrukcji szachulcowej. W 1869 r. z fundacji Antoniny Lipskiej do kościoła dostawiono wieżę drewnianą, a w 1900 r. rodzina Żychlińskich (ówcześni dziedzice Uzarszewa) sfinansowała budowę murowanej zakrystii i neobarokowej kaplicy grobowej.

W czasie remontu kościoła p.w. św. Michała Archanioła w 2001r. odkryto w wieży kościelnej w miedzianej kuli podtrzymującej krzyż kapsułę czasu z 12 sierpnia 1868r. z przesłaniem napisanym przez miejscowego nauczyciela Franciszka Polczyńskiego:

„administracja i sądownictwo pruskie jest wprawdzie niezłe, ale stara się nas całymi siłami zgermanizować. Los nasz w porównaniu do braci naszych pozostających pod berłem rosyjskim, jest dość znośny, mimo to tęsknim za własną ojczyzną i własnymi rządami. Gdy te słowa Bracia mili kiedyś czytać będziecie, może już wam wolno będzie zwać się synami wolnej od morza do morza najdroższej Polski, w której zmartwychwstanie i my niezłomną pokładamy nadzieję. Westchnijcie natenczas za nas do Pana Boga i zmówcie choć jedno Ojczenasz i jedno Zdrowaś za dusze nasze, a Książdz Dobrodziej niech laskaw będzie odprawić za nas requiem.”

Po uzupełnieniu kapsuły o gazety, monety i przesłanie dla potomnych, wróciła 11 listopada 2001r. na swoje miejsce.

Zdzisław Makarewicz, ówczesny kustosz Muzeum Środowiska Przyrodniczego i Łowiectwa Wielkopolskiego w Uzarszewie w imieniu współczesnych mieszkańców parafii napisał: *„Uzyskaliśmy niepodległość i niezawisłość kraju, ale nie udało się nam znaleźć recepty na sprawiedliwszy podział tego, co wspólnie wszyscy razem wypracowujemy. Może uda się to Wam, którzy czytacie te słowa?”*

Kościół jest budowlą jednonawową, halową o sklepieniu beczkowym. **W ołtarzu głównym – Golgota, na tle malowanego na ścianie ogromnych rozmiarów szkarłatnego baldachimu.** Ołtarze boczne pochodzą z XVIII w. i przedstawiają Serce Pana Jezusa Ukrzyżowanego i św. Teresę z Avil. Na uwagę zwraca obraz też Matki Boskiej z Dzieciątkiem. Obraz ten namalowano w 2 połowie XVII wieku, a jego fundatorką była Anna Młynarka mieszkanka Uzarszewa, widoczna jako

kłęcząca postać w rogu obrazu. Poza kościołem, warto zwiedzić mieszczący się w pałacu Żychlińskich oddział Muzeum Narodowego Rolnictwa w Szreniawie.

Tak więc w drogę po wrażenia i przyzycia.

Teresa Majtas-Przybecka

NIEZNANI PATRONI POZNANIA CZ. I

Wszyscy wiemy, że patronami Poznania są święci Piotr i Paweł, uwiecznieni w herbie, będący także patronami katedry i całej diecezji, którzy z czasem wzięli w opiekę całe miasto. Nie wszyscy jednak wiedzą, że Poznań ma jeszcze czterech innych patronów, dziś już prawie zapomnianych. Każda z części składowych przyszłego miasta miała swojego patrona. Patronem osady na lewym brzegu Warty, która w 1253 r. stała się częścią lokacyjnego Poznania, był św. Gotard. Patronów osad: Św. Marcin i Św. Wojciech przedstawiać chyba nie trzeba. Na Zagórzu czczono św. Mikołaja, a na Chwaliszewie św. Barbarę i św. Wawrzyńca, patronką Śródki była św. Małgorzata, na Komandorii szczególnym kultem otaczano św.

Jana. Swoich patronów miały też bractwa, cechy i zakony. W okresie pomyślności dotychczasowi patroni wystarczali, ale kiedy w XVII wieku spadły na Poznań klęski o niespotykanej do tej pory sile, trzeba było oddać miasto w opiekę nowych patronów. Jedną z największych klęsk spadających na Poznań przez cały okres jego dziejów, były epidemie. Aż do XIX w. nie znano skutecznych sposobów ochrony przed zarazą, więc zwracano się o opiekę do świętych: Benona i Rocha. 7 listopada 1684 r. władze Poznania podjęły zgodną uchwałę o ustanowieniu ww. świętych patronami miasta.

Święty Benon z Miśni urodził się ok. 1010 r. w arystokratycznej rodzinie saskiej. W młodości został oddany na nauki do benedyktynów, a później znalazł się w szkole katedralnej. Po ukończeniu szkół, wstąpił do klasztoru w Hildesheim. Około 1040 r. został wyświęcony na księdza. Dzięki arystokratycznemu pochodzeniu, wykształceniu i przykładnemu ponoć życiu, został wkrótce opatem, a wreszcie biskupem Miśni. Przyszło mu jednak spełniać posługę w niebezpiecznych czasach. Biskup musiał uciekać, ale wcześniej, według legendy, zamknął drzwi katedry na klucz, który następnie wyrzucił do Łaby. W cudowny sposób klucz ten odnalazł się później w brzuchu ryby, którą podano mu na obiad. Kiedy cesarz ukorzył się przed papieżem w Canossie w 1077 r., Benon powrócił do swej diecezji. Benon został złożony z urzędu przez sejm w Moguncji, popierający cesarza. Powrócił do diecezji w 1088 r. Zmarł ok 1106 r. Przeszedł do historii jako wzorowy administrator i gorliwy kapłan. Kanonizowano go jednak dopiero w 1523 r. Co ciekawe, jego kanonizacja zainspirowała Marcina Lutra do ostrego wystąpienia przeciwko kultowi świętych. Relikwie św. Benona sprowadził do Poznania biskup Andrzej Opaliński (1607 – 1623) i ofiarował katedrze poznańskiej. Nie ma jednak dowodów na to, aby kult św. Benona przyjął się w Poznaniu i szybko uległ zapomnieniu. W ikonografii występuje z rybą i kluczem.

Zupełnie inaczej rzecz miała się z kultem św. Rocha.

Święty Roch, to jeden z najpopularniejszych świętych katolickich. Urodził się na południu Francji około połowy XIV wieku. Miał pochodzić z bogatej rodziny, ale w młodości został osierocony. Postanowił wówczas sprzedać cały majątek, a pieniądze rozdać ubogim, po czym ruszył na pielgrzymkę do Rzymu. Po drodze trafił do włoskiego miasteczka, gdzie akurat wybuchła epidemia dżumy. Roch nie bacząc na niebezpieczeństwo, zabrał się za pomoc chorym. Zyskał tym sposobem sławę świętego, do tego stopnia, że mieszkańcy miasta na chcieli go wypuścić. Mu-

siał uciec, aby kontynuować pielgrzymkę. W Rzymie spędził trzy lata, opiekując się chorymi. W drodze powrotnej do domu, znowu przechodził przez tereny, gdzie panowała dżuma i ponownie zajął się leczeniem i pomocą chorym. Kiedy udał się w dalszą drogę, został omyłkowo wzięty za szpiega i aresztowany. Poddany torturom, zmarł po pięciu latach uwięzienia ok. 1420 r. Ponoć w chwili jego śmierci, na ścianie więzienia ukazał się napis: Ci, którzy zostaną dotknięci zarazą, a będą wzywać na pomoc św. Rocha, jako swojego pośrednika i orędownika, będą uleczeni. Kult Rocha szybko rozprzestrzenił się na całą Europę i był tym szczególnie silny na obszarach objętych epidemiami. Do grona świętych zaliczył go papież Grzegorz XIII w 1585 r. W ikonografii przedstawiany jest jako pielgrzym lub że-

brak w łachmanach, z psem trzymającym chleb w pysku. Według legendy, pies dostarczał Rochowi pożywienie.

Kult św. Rocha był silnie ugruntowany w Poznaniu na długo przed ogłoszeniem go patronem tego miasta w 1684 r., a nawet jeszcze zanim został oficjalnie kanonizowany. Już od początku XVI wieku można mówić o początkach kultu tego świętego w stolicy Wielkopolski. Nie bez znaczenia była tu specjalność św. Rocha, którą była ochrona przed zarazą. Poznań i jego przedmieścia, epidemie prześladowały prawie tak często, jak pożary. W 1628 r. w Miasteczku na prawym brzegu rzeki, została utworzona istniejąca do dziś parafia św. Rocha. W pobliżu kościoła, stoi okazały most św. Rocha. W wielkopolskim Mikstacie znajduje się sanktuarium św. Rocha. Kult świętego w tym miasteczku sięga co najmniej początków XVIII wieku, choć oficjalnie dopiero w 2011 r. biskup kaliski, ks. Stanisław Napierała, ustanowił tu diecezjalne sanktuarium św. Rocha. Warto dodać, że tylko w Mikstacie przetrwał zwyczaj procesji z udziałem zwierząt domowych i ich święcenia w dniu odpustu św. Rocha, czyli 16 sierpnia.

Wiesław Grzybek

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XV NIEDZIELA ZWYKŁA

14.07.2024r.

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele lipca i sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.

O godz. 8.00 wystawienie Najśw. Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.:

Biurowie parafialne czynne w lipcu i sierpniu :

- w środy w godz. od 9.00-11.00
- i w wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.

Nieczynna będzie biblioteka.

Rozważania o kapłaństwie, cz. I SIEDEM SAKRAMENTÓW KOŚCIOŁA

KKK 1210 Sakramenty Nowego Prawa zostały ustanowione przez Chrystusa. Jest ich siedem: chrzest, bierzmowanie, Eucharystia, pokuta, namaszczenie chorych, sakrament święceń i małżeństwo.

Sakramenty te obejmują wszystkie etapy i wszystkie ważne momenty życia chrześcijanina: sprawiają narodzenie i rozwój chrześcijańskiego życia wiary, uzdrowienie i dar posłania. Widać w tym pewne podobieństwo, jakie istnieje między etapami życia naturalnego a etapami życia duchowego. *Szafarzem sakramentów jest Kościół, który przez te znaki udziela wiernym życia Bożego.*

KKK 1211 Idąc za tą analogią, Katechizm przedstawi najpierw trzy sakramenty

- w tajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest, bierzmowanie, Eucharystia;

- następnie sakramenty uzdrowienia: sakrament pokuty i pojednania, namaszczenia chorych;

- wreszcie sakramenty służące komunii i posłaniu wiernych: sakramenty święceń kapłaństwa i małżeństwa.

Nie jest to oczywiście jedyny możliwy porządek, ale pozwala on dostrzec, że sakramenty tworzą pewną strukturę, w której każdy z nich ma swoje żywotne miejsce. W tej strukturze **Eucharystia** zajmuje wyjątkowe miejsce jako „sakrament sakramentów”: „Wszystkie inne sakramenty są skierowane do niej jak do swego celu.”

Sakramenty przyjmowane jeden raz : chrzest, bierzmowanie, sakrament kapłaństwa i małżeństwa. Sakrament małżeństwa warunkowo może być przyjęty wielokrotnie.

Sakramenty powtarzalne czyli przyjmowane wielokrotnie to: Eucharystia,

pokuta i namaszczenie chorych i warunkowo małżeństwo.

(KKK 1210 – 1533)

KKK 783 Jezus Chrystus jest Tym, którego Ojciec namaścił Duchem Świętym i którego ustanowił „Kapłanem, Prorokiem i Królem”.

KKK 858 Jezus jest Posłanym Ojca. Na początku swojego posłania „przywołał do siebie tych, których sam chciał... i ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki” (Mk 3,13-14). Od tej chwili będą oni „posłani” (takie jest znaczenie greckiego słowa apostołoi). Jezus kontynuuje w nich swoje własne posłanie: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20, 21) 338. Ich posłanie jest więc kontynuacją Jego posłania: „Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje” – mówi Jezus do Dwunastu (Mt 10, 40) 339.

KKK 859 Jezus włącza Apostołów do swego posłania otrzymanego od Ojca: jak „Syn niemógłby niczego czynić sam z siebie” (J 5, 19. 30), ale otrzymuje wszystko od Ojca, który Go posłał, tak ci, których Jezus posyła, nie mogą nic uczynić bez Niego, od którego otrzymali nakaz misyjny i moc do jego wypełnienia. Apostołowie Chrystusa wiedzą więc, że są uznani przez Boga za „sługi Nowego Przymierza” (2 Kor 3, 6) i „sługi Boga” (2 Kor 6, 4), że w imieniu Chrystusa „spełniają posłannictwo” (2 Kor 5, 20) i są „sługami Chrystusa i szafarzami tajemnic Bożych” (1 Kor 4, 1).

KKK 860 W misji Apostołów jest pewien element nieprzekazywalny: są oni wybranymi świadkami Zmartwychwstania i fundamentami Kościoła. Jest jednak także pewien element stały ich misji. Chrystus obiecał im, że pozostanie z nimi aż do skończenia świata. „Boskie posłannictwo, powierzone przez Chrystusa Apostołom, trwać będzie do końca wieków, ponieważ Ewangelia, którą mają przekazywać, jest dla Kościoła powszechnie wszystkie czasy źródłem całego jego życia. Dlatego... Apostołowie... zatroszczyli się o to, by ustanowić swych następców”.

Kapłaństwo jest sakramentem jak sakrament małżeństwa i należy do grupy sakramentów w służbie komunii. Jest nastawiony na zbawienie innych ludzi. Jest skierowany do Chrystusa jak i do wiernych. Opiera się na służbie innym, dzięki czemu przyczynia się również do zbawienia dzieci Bożych.

Sakrament kapłaństwa nazywany jest także sakramentem święceń (łac. ordinatio) albo sakramentem posługi apostołowskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbiterat i diakonat. Przy czym pojęciem kapłana określa się wyłącznie biskupów i prezbiterów, a nie diakonów. Zadaniem diakona jest z kolei służba i pomoc kapłanom. Pełnią sakramentu święceń są święceni biskupie.

Opracował na podstawie KKK, KPK, Biblii w służbie Maryi Wojciech Wika dziela.pl, www.idziemy.pl

Grafika z okładki z podpisem: Zesłanie Ducha Świętego - Uczennice Boskiego Mistrza

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: **Naczelnicy:** ks. Bartosz Rojna; **Zastępca naczelnego:** Martyna Rajch; **Redakcja:** Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Antoni Kaczmarek, Teresa Majtas, **Współpraca:** ks. kan. Tomasz Morasz, **Adres redakcji:** ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adustacji tekstów oraz zmianę tytułów.

4 ----- DOBRA & NOWINA -----

Z ŻYCIA PARAFII